

Szlichtyngowa, dnia 09.03.2020 r.

Skarżący:

Patrycja Katarzyna Dworczak – Michalska

Jarosław Michalski

Urząd
Miasta i Gminy
Szlichtyngowa
Wpłynęło dnia 12.03.2020
1362
Podpis

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
Al. Niepodległości 7
65-048 Zielona Góra

za pośrednictwem Organu
wydającego decyzję: Burmistrza
Miasta i Gminy Szlichtyngowa
ul. Rynek 1, 67-407 Szlichtyngowa

Odwołanie

od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa nr SOŚ.6220.5.17.2019.AWty
z dnia 28 lutego 2020 r.

Niniejszym, w imieniu własnym, zaskarżamy w całości decyzję Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa nr SOŚ.6220.5.17.2019.AWty z dnia 28 lutego 2020 r., w sprawie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa fermy zarodowej trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą na terenie dz. nr 525/1, obręb Stare Drzewce, w m. Stare Drzewce, gm. Szlichtyngowa, powiat wschowski”, ze względu na brak podstawy prawnej wynikającej z obowiązującego ustawodawstwa oraz naruszeń postępowania administracyjnego.

Przedmiotową decyzję podważamy w szczególności w następującym zakresie:

Decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1712), m.in. w zakresie:

- niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Na terytorium działki objętej decyzją nie uchwalono miejscowego planu zagospodarowania terenu, co w zasadzie powinno kończyć jakiekolwiek rozważania w tej kwestii w świetle art. 80 ust. 2 ustawy, zgodnie z którym „Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony” (*a contrario* brak uchwalenia takiego planu, jak w

[Signature]

realiach tej sprawy wyklucza możliwość wydania decyzji odmownej na tej podstawie). Wskazać należy jednak dodatkowo, iż realizacja przedsięwzięcia objęta przedmiotową decyzją nie koliduje z przepisami „*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy i miasta Szlichtyngowa*, wyk. Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej Warszawa, 1998 r.”. Zgodnie z uchwałą nr XII/121/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., działki sąsiednie znajdujące się po stronie południowej, południowo-zachodniej działki nr 525/1 wyznaczone zostały, jako obszar zorganizowanej działalności inwestycyjnej o symbole PP, gdzie funkcją podstawową jest – produkcja, przetwórstwo, usługi i rzemiosło. Po stronie północno-zachodniej znajdują się lasy. Zgodnie z uchwałą VII/76/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 15 lipca 1999 r. w sprawie „*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa*”, tereny położone po północnej oraz wschodniej stronie przedmiotowej działki 525/1 nie należą do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej. Główną funkcją terenów przyległych jest uprawa rolna. Najbliżej zlokalizowana zabudowa mieszkaniowa (zagrodowa) znajduje się w odległości około 926 m na południowy zachód od granicy inwestycji (miejscowość Gola).

- **odmowy uzgodnienia warunków realizacji bądź wydania negatywnej opinii, przez organy o których mowa w art. 77 ust. 1 ww. ustawy,**

W trakcie procedowania omawianej decyzji uzyskano pozytywne opinie na realizację przedsięwzięcia od Marszałka Województwa Lubuskiego, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowej Soli, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. (okoliczność niekwestionowana w decyzji)

- **braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie**

Decyzja została wydana w zakresie wnioskowanego wariantu realizacji przedsięwzięcia, który wnioskodawca zamierza zrealizować, czym potwierdza brak sprzeciwu wyboru wariantu realizacji przedsięwzięcia.

- **wykazania znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,**

Planowane przedsięwzięcie znajduje się poza granicami obszarów chronionych, co zostało dodatkowo jednoznacznie potwierdzone w decyzji (s. 4, pierwszy akapit)

- **wykazania, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne**

W dokumentacji tj. Raport oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji jednoznacznie określono wpływ na możliwość nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Potwierdzeniem akceptacji warunków oraz zakresu oddziaływania, a także możliwość nieosiągnięcia celów środowiskowych w zakresie gospodarowania wodami, jest pozytywna opinia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Brak jakichkolwiek dowodów przeciwnych, które miałyby potwierdzać, iż przedsięwzięcie negatywnie wpłynie na możliwość osiągnięcia ww. celów środowiskowych.

W związku z powyższym wnosimy o:

Zmianę decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy – poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wnioskowanej inwestycji.

Uzasadnienie

Zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem w zakresie uzgodnienia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w formie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz traktowaniu przepisów towarzyszących jednoznacznie stwierdzono, iż przedmiotowa decyzja niesie charakter prawnie nieuzasadniony. Przeprowadzona ocena oddziaływania na przedsięwzięcie została wykonana przez ekspertów z wieloletnim doświadczeniem. W dokumentacji stanowiącej podstawę wydania decyzji wykazano, udowodniono potencjalne oddziaływanie zgodnie z metodami referencyjnymi opisanymi w odpowiednich rozporządzeniach, ustawach oraz normach krajowych, jak i międzynarodowych, według których dopuszczalne wartości zanieczyszczeń nie zostały przekroczone. Ponadto stwierdzone negatywne oddziaływanie opisane w decyzji nie zostało udokumentowane oraz udowodnione zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem.

Zgodnie z treścią decyzji na str. 9 „Inwestor nie odniósł się do przekazanych uwag i wniosków mieszkańców” stanowi bezpodstawną prawnie treść, ponieważ inwestor nie jest zobowiązany do wniesienia odpowiedzi oraz argumentacji powstałych uwag i pism, jedynie w trybie dobrowolnym, z pewnością zaś okoliczność nie odniesienia się do uwag nie pozwala, jak przykładowo w procedurze cywilnej, uznać fakty (ściślej – domysły) podnoszone przez mieszkańców za przyznane przez inwestora i mogące w jakikolwiek sposób wpływać na możliwość wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organ prowadzący sprawę nie wystąpił zresztą do nas z wezwaniem w sprawie wyjaśnienia powstałych uwag i pism od mieszkańców. W związku z powyższym w/w twierdzenie niesie charakter ogólny, a więc nie może być faktem uzasadniającym podstawę decyzji. Ponadto w trakcie spotkania dnia 23 stycznia 2020 r. o godz. 18.00 w Świetlicy wiejskiej Goli, w świetle dobrej woli wnioskodawcy, pokazując tym samym gotowość do dialogu w przedmiotowym zakresie, przedstawiono oraz wyjaśniono podjęte w w/w pismach i uwagach obawy mieszkańców.

Według zawartej w decyzji treści organu wydającego decyzję na str. 17 „... raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie przedstawia obiektywnego sposobu realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia” należy zaznaczyć, iż w/w twierdzenie powinno być podparte jakąkolwiek argumentacją. Przede wszystkim jednak wskazać należy, iż Organ nie zarządził wyjaśnień oraz uzupełnień w zakresie w/w twierdzenia. Wszystkie dodatkowe wyjaśnienia w zakresie treści złożonej dokumentacji, były natychmiastowo uzupełniane w trakcie procedowania a o wspomnianej wyżej „opinii” organu wydającego decyzję na temat przedłożonego Raportu dowiedzieliśmy się dopiero z lektury kwestionowanej decyzji. Takie działanie zaprzecza w naszej ocenie podstawowym zasadom procedury administracyjnej wyrażonym w art. 6 i n. Kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności zasadzie praworządności i prawdy obiektywnej oraz zasadzie informowania stron, ponadto zasadzie budzenia zaufania do organów administracji.

Interpretacja zawartej w decyzji treści na str. 17 „Zakres oddziaływania przedsięwzięcia został zawężony do najbliższej położonych terenów” jest nielogiczna i nieuprawniona, ponieważ zakres oddziaływania jest określany na podstawie obowiązującego ustawodawstwa oraz nie może być określany, jako „zawężony do najbliższej położonych terenów”.

Sformułowanie znajdujące się w treści decyzji na str.18 „...zgodnie z posiadaną przez Organ wiedzą nie jest to prawda. W bezpośrednim sąsiedztwie działki, na której ma być realizowane przedsięwzięcie, znajdują się działki ...nie stanowią własności Inwestora” jest niepoprawne,

ponieważ na czas rozpoczęcia całego procesu procedowania wnioskodawca był właścicielem działek sąsiadujących i samodzielnie dołączył wypisy z rejestru gruntów, które jednocześnie definiowały treść znajdującą się w dokumentacji. Ponadto organ wydający decyzję potraktował podaną treść, jako „kontrargument” wykorzystywany przez wnioskodawcę do określenia zmniejszenia potencjalnego negatywnego oddziaływania na ludzi poprzez możliwość przekroczenia norm na terenach nieobjętych wnioskowaną decyzją, natomiast należy ten „kontrargument” uznać za bezsensowny, ponieważ zakres oddziaływania jest ograniczony działką wnioskowaną oraz normy dopuszczalne zgodnie z wykonaną dokumentacją nie zostały przekroczone w zakresie wnioskowanej działki. Innymi słowy Organ z argumentu dodatkowego, który został podniesiony przez inwestora obok argumentu podstawowego (patrz wyżej) i który, jako taki, wcale podnoszony być nie musiał, zrobił w istocie kontrargument przeciwko temu argumentowi podstawowemu.

Argumentacja decyzji zawarta na str. 18 „...drogi gminne, których parametry techniczne nie są zdolne do przenoszenia obciążeń generowanych przez samochody obsługujące przedsięwzięcie...” należy uznać za bezpodstawne, ponieważ organ nie przedstawił analizy wpływu na drogę gminną z podstawy w/w powodu, czym nie udowodnił planowanego negatywnego wpływu na drogi gminne w sposób odpowiedni.

Stwierdzenie zawarte w decyzji tj. „Raport nie zawiera realnych wariantów realizacji inwestycji...” jest nieprawdą, ponieważ w dokumentacji, opisano kilka wariantów realizacji inwestycji. Twierdzenie organu „Nie wskazał natomiast innych wariantów np. w innej lokalizacji” niesie charakter kompletnego braku kompetencji organu wydającego decyzję, ponieważ wnioskuje się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na odpowiednią działkę, gdzie warianty inwestycji muszą być ściśle realizowane w granicach wnioskowanej działki.

Główną argumentacją organu wydającego decyzję jest duży sprzeciw społeczny, któremu potwierdzeniem jest wykaz pism oraz uwag otrzymanych od mieszkańców w zakresie sprzeciwu realizacji przedmiotowej inwestycji, gdzie w trakcie procedowania po zawiadomieniu w formie obwieszczenia z 4 grudnia 2019 r., wpłynęło 43 pisma z uwagami i wnioskami od mieszkańców. Właściwie bliższa analiza uzasadnienia decyzji prowadzi do wniosku, iż Organ wydając decyzję rozważył i przyjął za własne właśnie argumenty podnoszone przez mieszkańców (najczęściej na zasadzie „mieszkańcy obawiają się”, „budzi niepokój okoliczność...”) nie próbując nawet tych argumentów w jakiś sposób uzasadniać, a tym bardziej udowadniać. Ponadto organ wydający decyzję nie nadał szczegółowej uwagi odnośnie otrzymanych dnia 14 lutego 2020 r., 19 pism od mieszkańców, którzy wyrazili swoją aprobatę dla realizacji planowanej inwestycji. Należy podkreślić, iż powyższa wartość jest znikoma, która często wynika z braku świadomości społeczeństwa w zakresie możliwych uciążliwości powodowanych planowaną działalnością.

Organ wydający decyzję odnosi się często, że przedsięwzięcie będzie źródłem odorów, co może przyczynić się do pogorszenia stanu otaczającego powietrza, należy uznać za nieuzasadnione założenie. Ponadto twierdzenie w zakresie następującej treści „... w przedłożonym raporcie przedstawione zostały obliczenia w zakresie teoretycznym” jest gołosłowne i błędne, ponieważ w dokumentacji wykonano modelowanie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń zgodnie metodą referencyjną w tym związków odoroczynnych i emisji wyrażonej w jednostkach odorowych, co jest potwierdzeniem analitycznego formatu analizy. Ponadto ze względu na brak uregulowań prawnych w zakresie emisji związków odorowych do atmosfery, w obliczeniach uwzględniono normy międzynarodowe m.in. w zakresie IPPC. W tym zakresie doskonale zresztą widać zaprezentowany wyżej sposób argumentowania przyjęty przez organ w decyzji – organ przyjmuje, że skoro mieszkańcy „wyrazili obawy” dotyczące odorów, to znaczy, że ten fakt sam w sobie będzie wystarczający do uznania, że taki problem wystąpi – bez konieczności

udowadniania tego faktu w jakikolwiek sposób, czy choćby przeprowadzenia rzetelnej analizy i rzetelnego odniesienia się do fragmentów raportu, traktujących o tej kwestii.

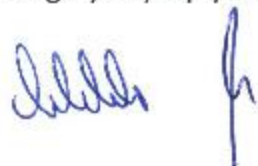
Odnosząc się z kolei do stwierdzenia zawartego w decyzji „w raporcie szczegółowo opisano teoretyczną analizę hałasu..” należy podkreślić, iż obliczenia modelowe zostały wykonane także w zakresie emisji hałasu, które stanowią podstawę analityczną, lecz nie teoretyczną.

Organ wydający decyzję wykorzystuje sformułowanie zawarte w decyzji „Nie oznacza to jednak – wbrew stanowisku inwestora i nawet gdyby przyjąć, że zawarte w Raporcie dane są prawidłowe, że oddziaływanie obiektów inwentarskich na jakość powietrza w rejonie zabudowań mieszkalnych nie będzie miało istotnego wpływu..” potwierdza po raz kolejny, brak kompetencji zawodowych dla stwierdzenia prawidłowości zawartych informacji, ponieważ ze zrozumienia treści wynika, iż organ zakłada, natomiast nie jest w stanie jednoznacznie stwierdzić prawidłowość danych.

Żaden z argumentów wykorzystanych przez organ wydający decyzję, które zostały zawarte w decyzji nie posiada podstawy analitycznej, lecz tylko teoretyczną, co nie pozwala do określenia potencjalnego oddziaływania planowanej inwestycji zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem, tworząc tym bezpodstawną odmowę w wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zważyć należy końcowo, iż choć żaden przepis ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie określa wprost, czy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter uznaniowy, czy też jest decyzją związaną, to jednak w literaturze przedmiotu panuje w zasadzie zgodność poglądów, że z uwagi na fakt wprowadzenia przez taką decyzję ograniczeń w wykonywaniu prawa własności do nieruchomości, chronionego przez art. 21 Konstytucji RP, organy administracji nie mają w tym zakresie swobody działania, a wydanie decyzji negatywnej może nastąpić **tylko w sytuacjach przewidzianych prawem**. Decyzja odmawiająca ustalenia środowiskowych uwarunkowań może zatem zostać wydana wówczas, gdy lokalizacja planowanego przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan został uchwalony. Do takiego wniosku prowadzi wykładnia przepisu art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji. Nie można też wydać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wtedy, gdy organ współdziałający odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia (art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji). Kolejne przyczyny uzasadniające wydanie decyzji odmownej, określone w ustawie to: możliwość znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji), możliwość spowodowania przez przedsięwzięcie nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji) oraz brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie wskazanym przez organ, innym niż proponowany przez wnioskodawcę (art. 81 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji). Nadto wydanie decyzji odmownej może nastąpić wówczas, gdy przedsięwzięcie pozostaje w sprzeczności z innymi przepisami prawa lub z przeprowadzonego postępowania wynika możliwość jego negatywnego oddziaływania na środowisko. Stanowisko takie prezentowane jest również w orzecznictwie Samorządowych Kolegiów Odwoławczych na tle analogicznych spraw.

W naszej ocenie Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa nie wykazał, iż istnieje którakolwiek z wyżej wymienionych okoliczności, dająca podstawę do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji wnioskowanego przez nas przedsięwzięcia. Wprawdzie organ stwierdził, że w jego ocenie, realizacja przedsięwzięcia może mieć negatywny wpływ na zdrowie

i komfort życia okolicznych mieszkańców oraz powodować negatywne zmiany w środowisku, jednak, jak wyżej wykazano, nie wskazał a tym bardziej nie wykazał i nie udowodnił zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej żadnych podstaw do sformułowania takich wniosków. Z kolei, sam fakt oprotestowania realizacji przedsięwzięcia przez okolicznych mieszkańców nie stanowi dowodu na okoliczność, że planowane przedsięwzięcie będzie miało negatywny wpływ na ich zdrowie czy komfort życia. Nie ulega wątpliwości, że wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa winny zostać uwzględnione przy rozstrzygnięciu sprawy o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jednakże sam sprzeciw okolicznych mieszkańców nie może przesądzać o odmowie wydania decyzji środowiskowej. Do takiego stwierdzenia uprawnia także charakter rozstrzygnięcia w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Skoro, jak już wcześniej wskazano, jest to decyzja związana, to odmowa jej wydania może nastąpić jedynie w prawem przewidzianych okolicznościach. **Oznacza to, że w sytuacji, gdy nie zostanie dowiedzione, że przedsięwzięcie pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa lub może negatywnie oddziaływać na środowisko, sam sprzeciw okolicznych mieszkańców nie może decydować o odmowie wydania decyzji środowiskowej – z czym mieliśmy niestety do czynienia w realiach tej sprawy, a przez co wszelkie okoliczności stwierdzone w uzasadnieniu decyzji zdają się być jedynie pretekstem do wydania decyzji negatywnej jako zgodnej z oczekiwaniami lokalnej społeczności.**

Wskazać należy dodatkowo, że takie stanowisko prezentowane jest również w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Przykładowo, w wyroku 25 marca 2015 r. o sygn. II OSK 2031/13 NSA wskazał, że:

„Przesłanki do wydania decyzji odmownej ustawodawca zamieścił w przepisie art. 81 ustawy o udostępnianiu informacji, są to: brak zgody wnioskodawcy na inny, zaproponowany przez organ wariant przedsięwzięcia (art. 81 ust. 1 ustawy), stwierdzenie przez organ na podstawie postępowania w przedmiocie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, iż przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2). Analiza powyższych przepisów pozwala stwierdzić, że sprzeciw mieszkańców gminy nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Przepisy ustawy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Organ obowiązany jest również, w przypadku wpłynięcia uwag i wniosków, ustosunkować się do ich treści w uzasadnieniu decyzji.”

W związku z powyższym składamy niniejsze odwołanie jako konieczne i zasadne, wnosząc jak na wstępie.

Z poważaniem

*Patrycja Dymarska-Michałska
Jarosław Lichalski*

Pismo równoległe ze złożeniem w Urzędzie Miasta i Gminy Szlichtyngowa przesłano do wiadomości:

1. Samorządowe Kolegium Odwoławcze Al. Niepodległości 7, 65-048 Zielona Góra